

Vänsterpress om Mellanöstern – slutet av juli 2015

Terrorattacken i den turkiska gränsstaden Suruç, där över 30 personer miste livet och hundratal skadades, och de efterföljande händelserna riktar än en gång strålkastarljuset mot den turkiska regimens roll i skeendet. Många har anklagat Erdogan & Co för att spela under täcket med jihadistiska grupper, inklusive den s k Islamiska staten, därför att de ser de kurdiska framgångarna i kampen mot IS i norra Syrien (bl Kobane) som ett större hot än jihadisterna. Den turkiska regimen har klart uttalat att man inte vill se en kurdisk stat i norra Syrien, bl a därför att en sådan skulle uppmuntra den stora kurdiska minoriteten i Turkiet att kräva ökat självstyre. Man har t o m låtit veta att man överväger att upprätta en buffertzona i norra Syrien. Nu – efter terrordådet som tillskrivs IS – har Turkiet för första gången ingripit militärt mot IS, inklusive med flygbombningar, men har också passat på att *bomba kurdiska PKK-fästen* i Irak, vilket riskerar att helt stoppa fredsprocessen mellan kurderna och den turkiska regeringen. Och samtidigt som man i Istanbul ingripit mot misstänkta IS-anhängare så har man även arresterat PKK-folk. Detta bådär inte gott.

Tidigare artikelsamlingar om Mellanöstern under denna sommar (nyaste först): [Vänsterpress om Mellanöstern – början av juli 2015](#), [Vänsterpress om Mellanöstern – juni 2015](#) och [Vänsterpress om Mellanöstern – maj 2015](#),

Martin Fahlgren 24/7 2015

Innehåll

Arbetaren	1
<i>Många döda i terrorattacker i Turkiet och Rojava</i>	1
<i>"AKP är medskyldigt till bombdådet i Suruç"</i>	1
Internationalen	3
<i>Stympat fredsavtal i sargat Libyen</i>	3
Offensiv	4
<i>Massakern i Suruç</i>	4
Proletären	5
<i>Erdogan anklagas efter terrorattack mot socialister</i>	5

Arbetaren

Många döda i terrorattacker i Turkiet och Rojava

Red

Arbetaren 20/7 2015

Minst 30 personer dödades och många fler skadades i ett sprängattentat på måndagen utanför ett kulturhus i den turkiska staden Suruç, nära gränsen mot Syrien. Även i den kurdiska staden Kobane på andra sidan gränsen detonerade en sprängladdning.

Explosionen inträffade vid en presskonferens i trädgården i samband med öppningen av det nybyggda kulturhuset, som drivs av det kurdvänliga vänsterpartiet HDP. Många av de 300 närvarande tillhörde olika organisationer inom det socialistiska ungdomsnätverket SGDF.

– Det ligger döda kroppar i hela jävla parken. Om vi inte hade åkt ut för att organisera inköp i dag, då hade vi varit på plats, säger den svenska socialdemokratiska politikern Evin Cetin till TT.

Enligt vissa källor var det en självmordsbombare som utlöste sprängladdningen. Misstankarna går till Islamiska staten, uppger AFP.

Även i Kobane, en mil från Suruç i det kurdiskkontrollerade Rojava i norra Syrien, detonerade i stort sett samtidigt en bilbomb utanför en administrationsbyggnad. Den svenske journalisten Joakim Medin, som rapporterat från området för bland andra Arbetaren, skriver i en offentlig statusuppdatering på sin Facebooksida:

– Alla fönster blåstes ut. Brännskada på handen och blöder från knät. Annars OK.

Suruç har en nyckelroll för organiseringen av hjälparbetet till den krigsdrabbade staden Kobane, som var under belägring av Islamiska staten under flera månader förra hösten.

– Det är en strategisk plats. Genom att slå till mot kulturcentret, slår IS till mot allt biståndsarbete som sker in till Kobane, säger Evin Cetin till DN.

”AKP är medskyldigt till bombdådet i Suruç”

Daniel Wiklander

Arbetaren 24/7 2015

Bombdådet i måndags i den turkiska staden Suruç, då fler än 30 ungdomar dödades, har fått många att anklaga den turkiska staten för inblandning.

Efter terrorattentatet i måndags mot invigningen av ett nytt kulturhus i Suruç, en stad med övervägande kurdisk befolkning bara en mil norr om Kobane i den kurdkontrollerade delen av norra Syrien, talade Turkiets premiärminister Ahmet Davutoglu om ”en attack mot hela vårt land” och manade till enighet. Det har dock inte fått stopp på farhågorna om att den turkiska staten, eller delar av den, i själva verket är inblandad i bombdådet vars offer var vänsterungdomar som rest ned för att hjälpa till med återuppbyggnaden av Kobane.

Mycket snabbt efter explosionen var kravallpolis på fötterna i Suruç, och sköt bland annat tårgas på människor som uttryckte sin vrede över dådet.

Runt om i Turkiet, bland annat i Istanbul, drabbade demonstranter samman med polis. Regeringen har utfärdat förbud mot att visa bilder på de dödade ungdomarna, och blockerade tillfälligt Twitter i hela landet för att motverka spridning av bilder och filmer från attentatet, och – enligt kanadensiska CTV News – för att stoppa uppmaningar till protester mot regeringen för att man inte gjort tillräckligt för att förhindra attacken.

Det prokurdiska vänsterpartiet HDP, som lyckades ta sig över världens högsta procentspärr och kom in i parlamentet nyligen, har riktat anklagelser mot regeringen. Partiledaren Cesim Soylu säger dock, bland annat i en intervju med Sveriges Radio, att HDP kommer att agera med fredliga medel.

Den kurdiska gerillan PKK har däremot tagit på sig morderna på två poliser i staden Ceylanpinar vid syriska gränsen, som hämnd för Suruç.

Turkiska myndigheter skyller terrordådet i Suruç på Islamiska staten IS, och kallar det en hämnd för att man agerat mot IS i Turkiet. Men gång på gång har Turkiet tvärtom anklagats för att på olika vis bistå IS i deras kamp mot kurderna i norra Syrien.

Inte minst har kritiken gällt det uppenbara – kurder som ville hjälpa till att försvara Kobane under belägringen hade inte en chans att ta sig över gränsen, medan frivilliga som rest för att ansluta sig till IS lätt verkade kunna ta sig igenom.

Ekim Caglar, statsvetare och turkietkännare, säger att en spridd uppfattning är att Turkiets association till IS blivit en belastning, och att man nu försöker distansera sig från organisationen. Bombdådet i Suruç skulle kunna användas för detta.

– Men även om säkerhetstjänsten inte kände till planerna i förväg bär AKP ett ansvar, säger han till Arbetaren.

Kan det vara ett sätt att skaffa sig en anledning att gå in i Syrien?

– Det vore det perfekta brottet för att dra in Turkiet i ett krig. De skulle kunna få sympati även i vissa kurdiska kretsar.

Terrordådet är ett hårt slag mot hjälpverksamheten i Kobane. Redan innan sprängningen hade myndigheterna bara gett 50 av de 300 ungdomarna tillåtelse att resa över gränsen. Efter attentatet stoppades även de från att ta sig till Kobane.

Ekim Caglar säger att AKP, som innehaft makten sedan 2002 men som gick bakåt i senaste valet, i dag i stort sett kontrollerar hela statsapparaten.

– Innan 2010 var militären en kemalistisk motpol, men i dag kontrollerar AKP även militären.

Sedan intervjun med Ekim Caglar gjordes har utvecklingen gått snabbt. På fredagsmorgonen inleddes en omfattande polisaktion i Istanbul med razzior på 140 adresser i jakt på IS- DHKP-C- och PKK-medlemmar, rapporterar den turkiska sajten Radikal. Samtidigt kommer rapporter om eldstrider mellan turkisk militär och IS-män på IS-kontrollerat område på den syriska sidan av gränsen.

Artilleribeskjutning mot IS-ställningar i närheten av gränsstaden Jarabulus vid Eufrat, en stad längre västerut än de kurdkontrollerade Kobane och Tel Aybad, ska enligt uppgifter på fredagsmorgonen ha inletts.

Enligt ett uttalande från premiärministern attackerade turkiskt stridsflyg på fredagsmorgonen flera IS-mål i Syrien, rapporterar Reuters.

USA:s flygvapen, som hjälpt kurdiska YPG med flygunderstöd, har nu också för första gången i detta krig fått tillåtelse att använda turkiska flygbaser.

Internationalen

Stympat fredsavtal i sargat Libyen

Anders Karlsson

Internationalen 23/7 2015

Några av Libyens stridande parter undertecknade i förra veckan ett av FN stött avtal för att skapa en samlingsregering och få ett slut på striderna i landet. ”Den här överenskommelsen är ett steg, ett viktigt steg på vägen till fred i Libyen”, framhöll FN-sändebudet Bernardino León. Det var efter månader av förhandlingar som Representantsrådet, den internationellt erkända regeringen som tvingats ta sin tillflykt till Tobruk i den östra delen av landet på gränsen till Egypten, och vissa andra miliser undertecknade ett avtal. Men Allmänna nationalkongressen (GNC), den islamistiskt stödda självutropade regeringen i Tripoli, plus ett antal andra väpnade grupper, undertecknade inte avtalet i marockanska Skhirat. Utifrån det fullständiga kaos som Libyen de senaste åren ramlat ner i kan trots allt det här avtalet vara ett fall framåt, men ingen vet och landets framtid står skrivet i stjärnorna.

Efter att överste Gaddafi störtats från makten i augusti 2011, att han sedermera dödades 20 oktober och att rebellerna 23 oktober förklarade Libyen befriat var det relativt lugnt i landet fram till efter parlamentsvalet i juli 2012. Därefter har dock Libyen på ett alltmer graverande sätt spruckit upp längs med etniska, religiösa och klanmässiga linjer, med ett virrvarr av väpnade miliser, ett parlament delat mellan muslimska och icke-muslimska fraktioner och en praktiskt taget maktlös regering. Sommaren 2014 tvingades så den sittande regeringen med vapenmakt bort från Tripoli, och den har idag inte heller kontroll över de större städerna Benghazi och Misrata. Istället installerade sig GNC, eller Libyens gryning, vilket namn den också ibland går under, på maktens taburetter, understödd av militanta islamister. Därtill, som om inte allt detta vore nog, har Islamiska Staten (IS) sedan slutet av förra året etablerat sig i Libyen. IS har intagit stora delar av hamnstaden Sirte, Gaddafis födelseort Deraa samt vissa stadsdelar i Tripoli. Sin vana trogen har IS också utfört en mängd terrorattentat, varav hals-huggningen av 21 egyptiska kopter i februari väckt mest medial uppmärksamhet och avsky. Libyens ekonomi är också stätt i förfall på grund av att de helt dominerande oljeintäkterna endast är en bråkdel av vad de var innan inbördeskriget tog sin början våren 2011.

En rapport om Libyen från FN-missionen ÛNSMIL och FN:s kontor för mänskliga rättigheter från februari i år understryker att Libyen störtat ner i totalt kaos. Det är likt en omfattande katalog av våld och mänskliga rättighetsbrott. Här talas det bland annat om urskillningslösa attacker och bilbomber som drabbar civila, infrastruktur som skolor och sjukhus som förstörts eller använts till militära ändamål. Summariska avrättningar, tortyr, trakasserier och kidnappningar av människorättsaktivister, journalister och politiker beskrivs som vanliga. Enligt FN:s människorättskommisarie har Libyens rättssystem i stort sett fallit samman. En rapport från Amnesty i januari i år går i samma tecken och slår fast att ”nästan fyra år efter att folket gjorde uppror mot Muammar Gaddafis styre har hoppet om en säker framtid krossats”.

Varför har det då gått så illa i Libyen? En pusselbit i sammanhanget är nog att diktaturen under Gaddafi var så järnhård. Det var inte bara så, som i många andra arabländer, att fackföreningar och politiska partier var utsatta för stark repression utan här var den typen av social organisering helt och hållet förbjuden. Det folkliga upproret under 2011 kunde sedan inte ta igen decennier av påtvingad dvala för allt vad demokrati och sociala rörelser heter. När väl Gaddafi fallit kom därför etniska, religiösa och klanmässiga tillhörigheter att till slut väga starkare i den samhälleliga vågskålen.

Offensiv

Massakern i Suruç

CWI Turkiet

Offensiv 22/7 2015

Den 20 juli dödades minst 30 aktivister från Socialistiska ungdomsförbundet (SGDF) i en attack utförd av en självmordsbombare från IS i staden Suruç, Turkiet, nära den syriska gränsen.

De unga aktivisterna skulle resa till Kobanê, 12 kilometer från Suruç, där de planerade att hjälpa till med återuppbyggnaden av staden.

Denna attack är en följd av president Erdogans politiska stöd till IS i Syrien. Under de senaste dagarna har Erdoğan planerat en militär intervention i Syrien, och hans tal efter den senaste terroristattacken avslöjade igen hans krigshetsande avsikter. Måndagens illdåd visar tydligt att kurdiska och turkiska arbetare och fattiga kommer att betala priset för Erdogans tysta stöd för IS-grupper.

Massakern visar också att IS-terrorister med vapen och bomber, agerar och röra sig fritt inne i Turkiet.

För första gången har IS direkt attackerat en socialistisk organisation inom Turkiet. Detta visar den djupt reaktionära och arbetarfientliga karaktären hos denna terroristgrupp.

Vi Socialist Alternatif (CWI i Turkiet), står i solidaritet med SGDF, eftersom denna attack är en attack på oss alla.

- Stoppa kriget och Turkiets plan att ockupera Syrien och Rojava!
- Öppna gränserna. Underlätta den fria rörligheten för människor och varor till Kobane, för att återuppbygga staden!
- Turkiets utrikes- och inrikesministrar omedelbara avgång.
- Stoppa den turkiska regeringens stöd till IS och andra jihadistgrupper!
- Stoppa statens fientlighet mot PYD och det kurdiska folket!
- För förnyad masskamp av kurdiska och turkiska arbetare och fattiga mot jihadistterror och AKP-regeringen!

Proletären

Erdogan anklagas efter terrorattack mot socialister

August Eliasson

Proletären 21/7 2015

31 dödades i terrorattacken i Suruc.

Minst 31 personer dödades och ett hundratal skadades i måndags i en självmordsattack i staden Suruc, nära den syriska gränsen och gränsstaden Kobane (Ayn al-Arab). Självmordsbombaren utlöste bomben på ett möte med Socialistiska ungdomsföreningarnas federation, SGDF.

Den blodiga attacken är den värsta i Turkiet på två år. I Syrien har liknande självmordsattacker mot civila utförda av olika extremislamistiska rebellgrupper varit vanliga under de senaste årens krig.

Enligt officiella myndigheter pekar bevisen i riktning mot Islamiska staten. Samtidigt anklagar många den turkiska regeringen för att vara delansvariga för, eller rent av delaktiga i, attentatet och protester har arrangerats i flera städer.

Attacken riktades mot ett möte arrangerat av Socialistiska ungdomsföreningarnas federation, SGDF, som är ungdomsförbund åt De förtrycktas socialistiska parti, ESP. Mötets deltagare, främst turkiska och kurdiska vänsteraktivister, hade precis läst upp ett uttalande om stöd till den syriska staden Kobane som belägrats av Islamiska staten när bomben utlöstes.

Organisationen har tidigare ansökt om att korsa gränsen till Syrien för att delta i uppbyggnaden av Kobane. De skulle bland annat bygga ett bibliotek, bygga lekplatser och plantera träd.

ESP har anklagats av turkiska myndigheter för att vara en legal front åt det illegala maoistpartiet MLKP, Marxist-leninistiska kommunistpartiet. MLKP-medlemmar har stridit

tillsammans med kurdiska YPG mot Islamiska staten i Kobane och andra delar av norra Syrien. ESP har också deltagit i uppbyggandet av det prokurdiska socialistpartiet HDP, Folkets demokratiska parti, som i juni tog plats i Turkiets parlament efter valframgångarna där de fick 13 procent av rösterna.

Både i Suruc och andra delar av Turkiet har det hållits demonstrationer där ilskan riktats också mot den turkiska staten som länge låtit Islamiska staten operera från turkiska områden. AKP-regeringen och premiärminister Erdogan anklagas för att vilja utnyttja Islamiska staten för att slå både mot Syrien och kurdiska grupper.

Wikileaks-dokument har visat att den turkiska regeringen deltagit i samtal med Qatar och Saudiarabien om att gemensamt intervensera i Syrien för att upprätta ”buffertzoner”. Turkiets utrikesminister Mevlut Cavusoglu har enligt *Washington Post* sagt att turkiska armén inte vill delta i attacker mot Islamiska staten om det inte samtidigt inbegriper att störta den syriska regeringen.

I maj rapporterade New York Times hur tiotusentals ton konstgödsel som kan användas till att göra bomber fraktas in till IS-kontrollerade områden i Syrien från den turkiska gränsstaden Akcakale. Samma månad skrev även SVT och nyhetsbyrån Reuters om hur Turkiets underrättelsetjänst levererat vapen till syriska islamistrebeller som sedan anslutit sig till Islamiska staten.